

povinnosť vyplývajúcu z článku 3 odsek 1 a článku 5 odsek 2 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, s. 40) v znení zmien vyplývajúcich zo smernice Komisie 98/15/ES z 27. februára 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/271/EHS (Ú. v. ES L 67, s. 29), Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: J.-P. Puissochet a F. Macken (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Tým, že Helénska republika neprijala potrebné opatrenia na inštalovanie zberného systému komunálnych odpadových v regióne Thrasio Pedio a tým, že nezavedla náročnejšie čistenie než druhotné čistenie komunálnych odpadových vôd v danom regióne skôr než sú vypustené do citlivej oblasti zálivu Eleusis, nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z článku 3 odsek 1 a z článku 5 odsek 2 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd v znení zmien vyplývajúcich zo smernice Komisie 98/15/ES z 27. februára 1998.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 131 z 1.6.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 24. júna 2004

**Vo veci C- 212/02: Komisia Európskych spoločenstiev
proti Rakúskej republike (¹)**

**(Nesplnenie povinnosti štátom — smernice 89/665/EHS a 92/13/EHS — nedostatočné prebratie — povinnosť ustanoviť v zákonoch týkajúcich sa verejného obstarávania preskúma-
vacie konanie umožňujúce neúspešným navrhovateľom
dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o zadaní objednávky)**

(2004/C 201/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhod-
nutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 212/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Nolin, zastúpený advokátom R. Roniger)

proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: C. Pesendorfer a M. Fruhmann), predmetom ktorej je vyslovenie, že Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré sa jej ukladajú podľa článkov 2 odsek 1 písm. a), b) smernice Rady 89/665/EHS z 21. júna 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovaní postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. L 395, s. 33) a smernice Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992 ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiach vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore (Ú. v. L 76, s. 14), pretože Landesvergabegesetze (regionálne zákony týkajúce sa verejného obstarávania) Länder Salzburg, Štajersko, Dolné Rakúsko a Korutánsko neustanovujú vo všetkých prípadoch preskúmaacie konanie umožňujúce neúspešnému navrhovateľovi dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o zadaní objednávky, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda komory C. W. A. Timmermans, spravodajca M. J.-P. Puissochet a sudcovia R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré sa jej ukladajú podľa článkov 2 odsek 1 písm. a), b) smernice Rady 89/665/EHS z 21. júna 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovaní postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. L 395, s. 33) a smernice Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992 ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiach vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, pretože Landesvergabegesetze (regionálne zákony týkajúce sa verejného obstarávania) Länder Salzburg, Štajersko, Dolné Rakúsko a Korutánsko neustanovujú vo všetkých prípadoch preskúmaacie konanie umožňujúce neúspešnému navrhovateľovi dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o pridelení objednávky.

2) Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 180, z 27.7.2002.